

Wedde dat 't lukt **Bellingwedde**

Stichting Wedde dat 't lukt zorgt ervoor dat inwoners van drie dorpen, Wedde/Wedderveer, Veelerveen en Vriescheloo zolang mogelijk zelfstandig thuis kunnen blijven wonen. Dit doen zij door het leggen van verbindingen en het opzoeken van samenwerking tussen formele en informele zorg.

Initiatiefnemer van Stichting Wedde dat 't lukt, huisarts Hans Berg, zag in zijn huisartsenpraktijk dagelijks ouderen die moeite hadden om zelfstandig thuis te blijven wonen. Tegelijkertijd ontbrak het aan mantelzorgers en familie die de zorg voor deze ouderen op zich konden nemen. Hans heeft daarop samen met de dorpsraad Wedde plannen ontwikkeld met als rode draad de verbinding en samenwerking tussen de formele en informele zorg.

Wedde dat 't lukt is een bottom-up project van de dorpen, voor dorpen en door dorpen en werkt met een dorpsondersteuner. De dorpsondersteuner signaleert, adviseert en weet verbindingen te leggen tussen verschillende mensen en/of organisaties. Die verbinding wordt ook benadrukt door de gezamenlijke financiering van 'Wedde dat 't lukt' door de provincie Groningen, de gemeente

Wat gaat goed?

Persoonlijke benadering – goed toepasbaar in andere dorpen en wijken

De Stichting heeft in 2,5 jaar 105 vrijwilligers geworven. Dorpsondersteuner Renate de Bruin: 'via een A4-tje in de brievenbussen informeerden we inwoners over het project en riepen hen op bij te dragen als vrijwilliger. Vervolgens heb ik samen met andere vrijwilligers bij iedereen aangebeld om te vragen of ze het A-tje hadden gelezen en eventueel vrijwilliger wilden worden. Vervolgens was er een intake voor geïnteresseerden waarin zij konden aangeven wat ze leuk vinden en hoe vaak ze beschikbaar zijn. Deze persoonlijke benadering was cruciaal. Anders was het niet gelukt om zoveel vrijwilligers op de been te krijgen. Heel soms gebeurt het dat iemand zo opbloeit van het bezoek van een vrijwilliger, dat hij/zij ook zelf vrijwilliger wil worden. Mooi om te zien.'

Deze werkwijze is goed toepasbaar in andere dorpen of wijken. Er zijn al diverse dorpen op dezelfde manier aan de slag. Het project 'Wedde dat 't lukt' won een aantal belangrijke landelijke prijzen zoals de 'Niek de Jongprijs', een prijs van zorgverzekeraars om zorgprojecten die innovatief zijn te belonen. En de 'Gouden Pit', een prijs uitgelooft door de Koninklijke Nederlandsche Heidemaatschappij aan een project dat binnen een jaar in staat is haar idee voor de verbetering van de leefomgeving te realiseren.

Wat kan beter?

Inwoners vragen te laat om hulp

Inwoners hebben veel moeite met hulp vragen. Ze willen het liefst zo lang mogelijk zelfstandig blijven. Als ze dan eindelijk hulp via de stichting vragen, is het vaak aan de late kant. De Stichting probeert inwoners nu duidelijk te maken dat ze niet te lang moet wachten met hulp vragen.

De dorpsondersteuner blijft daarom inwoners informeren over het project. Dit doet zij onder andere door lokale evenementen en vergaderingen bij te wonen, zodat alle inwoners haar gezicht leren kennen. Bovendien is er een nieuwe, eenvoudige en begrijpelijke flyer voor inwoners gemaakt. Maar mond-op-mond reclame blijkt de beste manier om inwoners over de streep te trekken om contact te zoeken met de dorpsondersteuner. En dát kunnen alleen inwoners doen.

Inwoner aan het woord

'Zolang ik nog goed ben vind ik het belangrijk om naar een ander om te kijken!'

De heer Houwen (80) onderhoudt als vrijwilliger een aantal tuinen van ouderen in de omgeving. 'Zolang ik nog goed ben, vind ik het belangrijk om naar een ander om te kijken', vertelt hij. 'Ik werk graag in de tuin en zo kwam het dat ik ook een aantal tuinen van andere ouderen onderhoud. Ik maai het gras en houd het allemaal netjes. Ik vind het belangrijk om bezig te blijven. De beweging buiten is ook goed voor mijn gezondheid. Ik blijf er dus jong bij.'

De heer Houwen en zijn vrouw wonen zelfstandig en hebben zelf nog geen hulp nodig. Toen meneer een paar weken geleden niet mocht autorijden, kreeg hij hulp van een aantal vrijwilligers voor de boodschappen, vervoer naar het ziekenhuis én naar een tuin, die opgeknapt moest worden. 'Zonder die vrijwilligers was ik nergens', benadrukt hij. Gelukkig kan hij inmiddels weer autorijden en blijft hij zich graag inzetten voor een ander. 'Ik ga door tot ik niet meer kan, laten we zeggen nog vijf jaar.'